

Qd.

Qd. 31, 16.

V c

3376

MERCURIUS
LVSATO-SILESIUS,

Hoc est,

7 T E R

SERENISSIMI ET POTENTISSIMI

Principis ac Domini, Dn.

Iohannis-Georgii,

Ducis Saxonie, Iuliae, Cliviae, &

Montium, S. Rom. Imperii Archimarschallie atq; Electoris, Landgravii Thuringiae, Marchionis Misniae, Burggravii Magdeburgensis, Comitus de Marcâ & Ravensberg, Domini in Ravenstein, &c.

Per Lusatiam in Utramq; Silesiam

ad

Recipiendum ibi

ab

Inclytis PP^{us} : & Orddus :

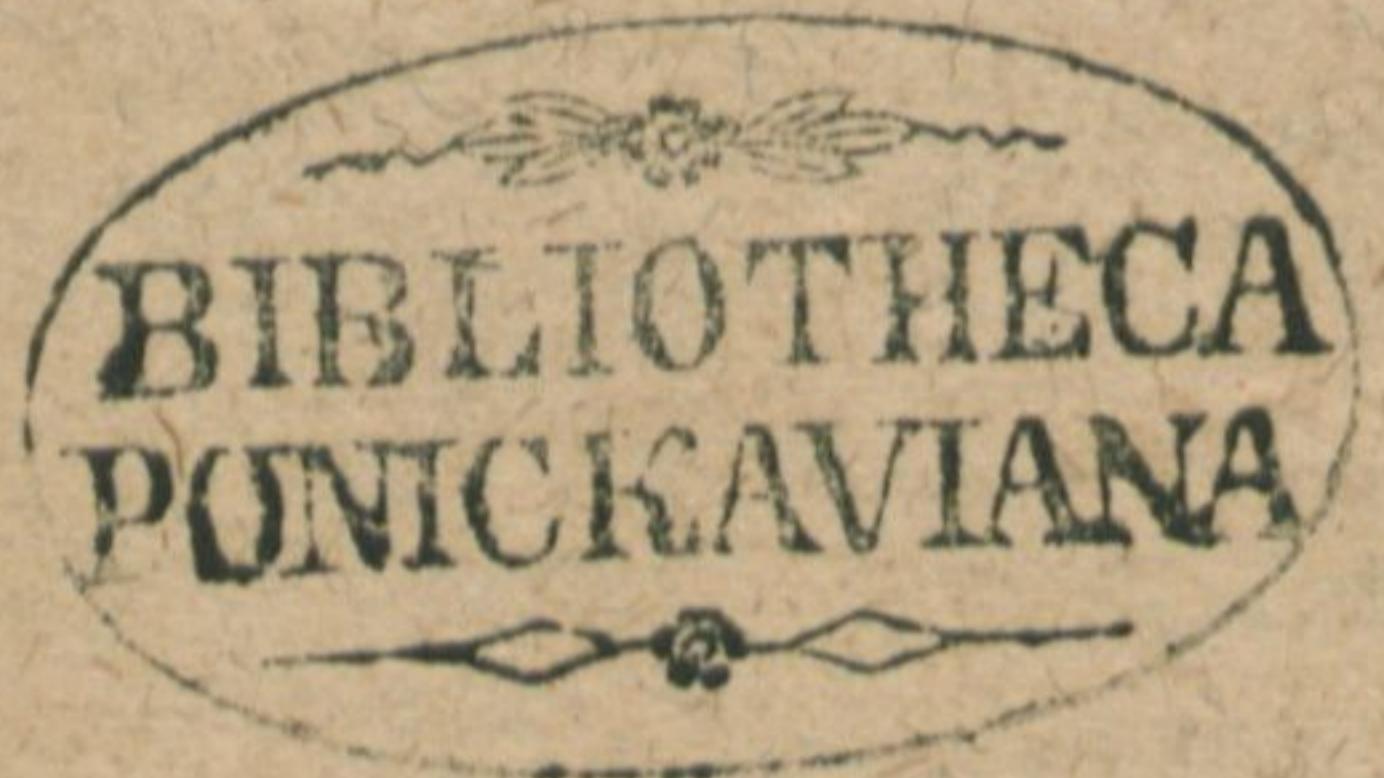
Sæ. R^{ia}. Cæsiæ Regæ; M^{ts} nomine

Solemne Homagium

III. Non. uxbris Bono cum Deo suscepimus

X. Kl. xbris feliciter absolutum.

P. C. N. cl. Ic. xxi.

MERCVRIVS.

ARGONAVTA S MAGNANIMOS & fortissimos illos totius Græciæ Herōas & Semideos, cum classem ad adipiscendum aureum vellus instruerent, à Vate Chirone admonitos fuisse accepimus; frustra ipsos tantæ molis tantiq; negotii expeditionem suscepuros, nisi in ejus societatem & consortium divinum Orpheo asciscerent.

Quod Oraculi responsum cum minimè contemnendum judicarent, eò precibus suis adegerunt Orpheo, ut sub nomine tituloq; Magistri Navis, quem Græci κελευσθν nuncupant, Comitem ipsis se se adjungeret. Quo quidem in fungendo munere insignem ipsis navavit operam, mirificeq; profuit. Nam præterquam quod flexanimâ suâ Harmoniâ quemlibet remigum ad Officium excitaret; Insularum & Regionum, quas prætervehendum, præsides DEOS divinis hymnis demulceret & propitiaret, mellifluis deniq; accentibus homines, feras, aves, pisces, ad fatalem hanc classem voice, cantu, tripudiis & votis prosequendam alliceret; Tùm verò imprimis præsentia suâ Argonautas adjuvit plurimum, cum ad infames Sirenum scopulos pervenissent, ne ad illos, more eorum, qui anteacursum eò direxerant, adhærescerent & naufragium facerent. Confestim enim lyrâ in manus sumptâ, ita quidem fides increpuit, ut Sirenes soni dulcedine ca-

A 2

ptæ ob-

ptæ obsurdescerent, navemq; omnis periculi securam tutò transmitterent.

Si unquam tempus fuit, quo Inclyti PPes. & Orddes. Vtriusq; Silesiæ prosperam navigationem incoare, bono cum vento tranquillitatis & salutis portum, post tot immannium tempestatum fluctus & procellas, capessere, aureum denique Pacis Depositum consequi potuere; Hoc ipsum divinâ quasi virgulâ eis oblatum meritò quis juret. Nam ut de aliis præsentissimi Numinis adminiculis nunc nihil dicam, melioremne quæso aut prudentiore aut cordatiorem Nauclerum, cui Navem committerent suam, à D E O immortaliter votis conceptis exoptare ausi fuissent, quam Serenissimum Saxoniz Principem Electorem. Fuit ipse solus hactenus, qui, impetuosis Septentrionis filiis mare turbantibus, rectū semper tenuit clavū, qui Proteos, Phocas, Sirenes, aliaq; monstra Neptunia surdā aure prætervexit, nedum domuit. Quod animi invicti robur cum Sa. Rom. Cæsia Regiæ; M̄tas non ita pridem in sedandis Lufatorum motibus in hoc Semideo, decretā ipsi clementissimâ Commissione, comperisset; Ex re totius Imperii Romani fore censuit, si post publicatam Amnestiæ legem, arduum Reconciliationis Inclyt^m PP^m. & Ordd^m. Vtriusq; Silesiæ, præstandique homagii negotium dexteritati Ejus iterum committeret.

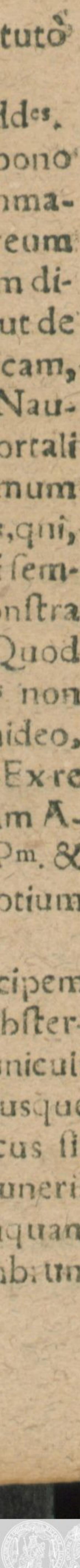
Ecti autem multa erant, quæ laudatissimum Principem à tractatortantisq; difficultatibus involuto merito absterrebat, quæ enim technæ, quæ strophæ, qui cunicuii à variis hinc inde Simonibus Miseræ Trojæ in hunc usque diem intendantur, struantur, in propatulo est, & cæcus sit qui non videat, surdus qui non audiat: Sicutamen muneri & sacramenti, quo Sa. Rom. Cæsæ, Regiæ; M̄ti, tanquam membrum

membrum Capiti suo, obstrictus est, ratione in conscientiam adductâ; iubens tandem alaci fortique animo durissimam hanc in se suscepit Provinciam, & post placatam Cæsarî iram & compositam inter præmemoratos Inclo. PPes. & Orddes. gratiam, ad recipiendum ab ipsis S^x. R^{om}. Cæs^x. R^{ag^x}; M^{tis} nomine sollempne homagium Vratislaviam usq^{ue} iter contendit: Cui cum unâ cum aliis non degeneribus Patriæ Incolis interfuerim, paulla quædam de illo annotare volui, si tamen τῷ ἡρῷ μαχεῖσθαι τῷ Χνὶ ὑπομένω prius litavero, ut ab his chartis virulentas abigat muscas, homines dico malignos, quibus, secundum M. Varronem, sæpè alabaster unguenti plenus putere videtur.

III. Non. iuxbris illuxerat, eum Seretas S^a, valedictis Illustrissimâ Conjuge, sobole principali lectissimâ, & Matre desideratissimâ, quæ tunc imbecilli erat valetudine, Dresdâ, propugnaculis munitissimâ Vrbe, in viam se dedit, Comitatusq^{ue} cum Ipsâ, sive Togata sive armatae militiæ florem spectes, longè splendidissimus, & qui tales Principem decet. Pluviuscula erat primulum, sed quam ventus Aquilonius paullò post dispulit. Ut viæ tædium falleret, obiter & quasi præter-viam venatiunculam instituit; quâ leviter decursâ, illâ ipsâ Vesperi à Bischoffsvverdam feliciter appulit.

Pridie Non. iuxbris circa diluculum ad Lusatiae fines pertigit. Pressa hic nuperæ noxæ vestigia advenientium oculis se se offerre. Sed quid faciat pius Pater, qui post meritam castigationem filii notas in tenello corpore videat?

Circa meridiem itaque Marchionatus metropolin Budissinum Seretas S^a, intravit, Consulibus & Senatoribus extra portam Vrbis progressis, ut indulgentissimum Princi-

pem humilimo cultu exciperent, & in Hospitium usque per
collocatam utrinq; armatorum seriem ducerent.

Postquam epulis exempta fames, Lobaviam versus di-
rectum fuit curriculum, ibique pernoctatum. Dies hæc erat
Sabbati. Dominicâ illucente Seretâ Sa. ut pergeret nefas du-
xit, nî D E O ter Opt: Maxo: honorem prius tribueret &
cultum. Oppidanum igitur templum ingressâ Ipsâ, Nobilis
& Reverendissimus Vir, Dn. D. Matthias Hoë ab Höeneg
suggestum concendit, & doctissimam concionem super
textu Evangelii, quod illo die populo prælegi solet, de Para-
lytico Matth: ix. habuit, quam, ut summus est dicendi arti-
fex, memorabilissimâ finivit Coronide: Sequendum Chri-
stianis exemplum Optimi Salvatoris, qui licet à Scribis mor-
deretur clanculum; Iste blasphemat; pensi tamen hoc mini-
mè habuit, sed ingens illud miraculum perfecit: Surge, tolle
tuum lectum, & abi in domum tuam. Neminem omnibus
placere & omnia recte facere posse; Cavillatorum, Obtre-
ctatorum, & malignantium infinitum esse numerum: δι πλει-
σοι κακοὶ, ut est in proverbio; pergendum modò in tenore re-
cte factorum, sufficere si Deo καρδιογνώσῃ actionum nostra-
rum constet ratio. Sed frustra sim, si tenui rudiq; peniculo
imitari velim Protogenis aut Apellis lineas.

Rebus sacris peractis refectisq; corporibus Görlicium
perrectum est. Mirum hic fuit populi studium, qui fenestris
& plateis effusus, ut Vrbs est populosissima, incredibili cum
cupiditate & gaudio Principem intrare videbat. Horâ unâ
atq; alterâ ante Serenissimus Archidux Carolus advectus
erat, non quod necessitas hoc exigeret, ut cum Seretate Sa. se
se conjungeret, sed ut veritate comprobaretur vetus adagio:
ἢ θεός ἡμῶν φίλος πρός φίλον ἔγινε. Tām improvisus insperatusq;
occursus

occursus valde gratus fuit Optimis Principibus, exnamq; simul leti & hilares sumpserunt.

ix Id Octobris cum ob ardua negotia Serenissimo Archiduci aliò properandum esset, impetratâ prius Sertati Sæ, plurimâ salute, itineri se se iterum accinxit: Ipsa verò diem eum quieti attribuit. Senatus Vrbis, ut pridiè ad portam nudo capire obsequia sua ingredienti testatus erat, ita commoranti officiosissima munera non distulit.

Exoriebatur aurora nona prædicti mensis, cum clatè tubâ signum dari & vasa passim colligi: relicto Görlitzio, Urbano Senatu iterum, devotionis suæ testificandæ causâ, extra portam progresso, Silesiæ finibus totus Comitatus admotus fuit. Est ibi fluvius Lusatia cursu cum ponte ligneo, nomine *Quissus*, qui Lusatiam à Silesiâ dispescit, & non procul distat prædium nobile Seigersdorff, in quo jentaculo raptim sumpto, Sertas Sæ Boleslaviam profecta est, à quâ Urbe brevi intervallo à Nobilissimo & Strenuo Viro, Domino Casparo à VVarnsdorff, Ducatus Suidnicensis & Lauoriensis Præfecto Cæfareo, honorificentissime fuit excepta. Senatus Vrbis Boleslaviensis etsi eâ religione, quâ Lusati, Sertati Sæ, non tenebatur, in deferendo tamen Sæ. Rom. Cæ. Ræq; M^{tis} nomine advenienti honore & reverentiâ non postremus esse voluit, & quod silentio minime prætereundum, Comitatum tam amplum ad minimum mille equorum explete in numerum per integrum biduum lautè liberaliterq; habuit; quod licet à cæteris etiam Silesiæ Vrbibus factum fuerit, annonâ tamen, opibus, & copiis Boleslavia illis longè est inferior.

v. Id. ixbris Sertas Sæ, ab itineris molestiis seriata est, sed non Nobilis & Reverendissimus Dns Doctor Matthias Hoë à pio religiosoq; Concionandi munere, Textum

enim

enim Ioh: v. de miraculosâ illâ piscinâ pecuariâ Hierosoly-
mis, optimè ad illum Match: ix. quem nudius-quartus
Lobavix proposuerat, quadrantem, fragrantissimis aliquot
flosculis ex DD. Cyrillo, Euthymo, Chrysostomo aliisq; Pa-
tribus Orthodoxis aspersis, mirâ ingenii & eloquii felicitate
explicuit, frequentibus auditoribus in ambulacro arcis con-
gregatis, Seretate verò S^a. ex contiguo Conclavi auscultan-
te, ad cuius parietem pius quidam Patriota, publicæ con-
gratulationis significandæ ergò, tabulam quadram arguto
hoc eteosticho aureis literis inscriptam suspenderat:

DE I GRATIA
pro Cæsare & rege nostro,
Iohannes-Georg II eLeCtor saXonie,
reDhibitor Caræ pacis siLesiaCr.

v. Id. ejusdem præcipitante Seretate S^a. Lignitium ver-
sus viam institit, qui rumor cum in Vrbe percrebuisse, Illu-
strissimus Princeps ac Dñs, Dñs Georgius Rudolphus, qui
ibi aulam & habitationem suam frequentat, Serentati S^a. cum
conspicuâ Equitum turmâ obviam ivit, & humanissimo allo-
quio persuasit, ut longæ peregrinationis difficultatem dulci
quiete iterum permutaret. Introitus in Vrbem ob moenium,
vallorum, propugnaculorum aspectum, ob platearum &
ædium concinnitatem, ob Civium numerum in armis con-
sistentium, Martialemq; Musicam, longè magnificentissi-
mus fuit, ut nihil nunc dicam de regali victu commeatuq;
toti Comitatui per dies illos affatim præbito.

Vt ad pactas Metropoleos Silesiacæ lineas Seretate
S^a. pertingeret, transeunda restabant Neomarca seu No-
yum.

yum-forum & Lissa, illud Vratislaviensis Iurisdictionis oppidum, hæc viçus ejusdem territorii cum arce novâ, vallis & pontibus pensilibus munitâ Nobilis Domini Henrici ab Hornick, quæ quidem itinera III. & prid: Id. II xbris Seretas Sæ, piis semper precibus & concionibus divino Numinе placato, in æqualibus & brevibus dimensionibus consecit, ut meliori ordine Vratislaviam postea procederet. Et Novi-fori Senatus & prædictus Nobilis Lissæ Dominus providere sedulò, ut studium & submissionem suam præminentissimo Sæ. R^{2m}, Cæsæ Regæ; M^{tis}. Commissario probarent, & tām illustrem Comitatum bene haberent,

Per biduum pluerat. Nunc omnes cœlo nubes disparsescere, clarioriq; quasi luce Sol Luminis sōns & autor, cœlum coronare videbatur, ut Optimo Principi Vratislaviensem agrum transeunti ocellum Vrbium, Orbis gemam, tot fastigiatis Operibus superbam Vratislaviam ostenderet.

*Quis dignè referat quæ Gloria luce sub illâ
Contigit intranti?*

Nam sive ingentem populi læticiam, qui ob adventum talis & tantî Principis, incorruptâ fide & illibata Evangelicæ Veritatis professione sibi conjunctissimi, & post tot ætates preciosissimum aureæ Pacis pignus afferentis, insolitum exultabat, verbis exponere velim, vox deficiat, sive plusquam regios apparatus & dispersitos omnibus in locis viros, dispositos ordines ad octo peditum vexilla & mille equos commemorare occipiam, concubium noctis sit prius, antequam ad extremum veniam. In Hospitium tandem Seretas Sæ. à Celsissmis PPbus. Lignicensi & Munsterbergensi, aliisq; Proceribus deducta, diem illum & pauculos ejusdem septimanæ, partim congratulationibus, yotis, & desideriis Inclytu^m PPm.

& Orddm. nec non ministerii Evangelici audiendis, partim
seriis arduisq; deliberationibus, qnæ ad instantis homagii ne-
gotium facere videbantur, consumpsit.

Subsequentem hebdomadam advexit xii. Kl. iuxbris,
& incoata fuit piis votis DEO nuncupandis, ut omnia felici-
ter procederent. Sub præcedentis finem Serenissimus Ar-
chidux Cærolus cum Comitatu non exiguo appulerat, cui
altero die, qui omnium Sanctorum, post, Serenitas Sa. Audi-
entiam præbuit.

ix. Kl Novemb. Homagii solemnibus destinatus erat,
quo luce clarâ & candidâ commodum albescente, in templo
D. Elisabetæ à Reverendo & Clariss^o Theologo Do. Za-
chariâ Hermanno, Concio Homagii inauguralis fuit habita,
quam alia Nobilis & Reverendissimi Dñ. Dris Matthiæ Höe
ab Höenegg, cujus supra honorificam mentionem fecimus,
est subsecuta: Textus ejus desumptus erat ex Psalmo Lxxxv
vers: ix: Audiam quod loquatur Dns Iehova, quoniam lo-
quetur pacem ad populum suum & ad misericordes suos. &
non revertentur ad stulticiam; &c quæ quia typis jamdudum
est impressa, nihil de ipsâ in præsentiarum, nisi

Ἐυτελίᾳ γλυκὺ τῷδε κατὰ σόματος χρέοντα.

Iam Musica ferè Angelica, tubarum, buccinarum, &
Iituorum clangore, citharæ, Panduræ, chelyos tremore, Or-
ganorum fragore, tympanorum pulsu, Cantorum assis vo-
cibus animata, aliquot mille hominum cuneatim astantium
& sedentium aures permulcebat, cum Serenitas Sa. templum
subiit, præcedentibus & sequentibus eam Inclis. PPus. &
Orddus aliisq; magni nominis, Virtutis, experientiae, &
splendoris viris, Finito sacro sermone & Te DEVM lau-
damus

damus decantato, Sertas Sa, eâ quâ in templum Pompâ, cum
Inclis. PPus. & Orddus. arcem vel Curiam Cæsarî, quæ in
depressioni Vrbis loco ad Oderam vergit, & Cameræ Sile-
siæ Confessui & Conventibus Generalibus celebrandis de-
putata est, petiit. Ex areâ gradibus non ita multis in ambu-
lacrum ascenditur multitudinis capacissimum: peristroma-
tibus ibi suspensis Sarmaticis, & throno Cæsareo collocato,
Sertas Sa, consedit; Et factâ silentio Generosus & Splendissi-
mus Casparus à Schönberg, intime apud Principem admis-
sionis, & supremi Appellationum Iudicij Præses spectatissi-
mus, Vir, cuius memoriam ob immortalia in Patriam merita
grata semper celebrabit posteritas, talem aut præter-pro-
pter in modum, quantum quidem in tantâ hominum com-
prehensione assequi potuimus, verba fecit;

τὸ μὴν ἀπόγλωσσης μέλιτος γλυκίωμα ἔειπεν οὐδέν.

Sæ. Rom. Cæsæ Ræq; M̄tis præminentissimum Comis-
farium, Serenissimum Saxoniæ Ducem atq; Electorem &c:
post nunciatam Inclis. PPus. & Orddus. Vtriusque Silesiæ
Cæsarî gratiam, in præsentiarum porrigere ipsis literas
Credentiae, quas vocant, & Majestaticas; Nec dubitare, quin
optimè adhuc meminerint, quid Cæsarî nomine antehac
secum convenerit, & quomodo Conventionem illam Cæ-
sar in omnibus punctis & Clausulis ratâ habuerit. Quâ
quidem incredibili Sæ. Cæsiae Ræq; M̄tis Sæ. clementiâ nihil
dici posse præclarious, nihil cogitari divinius; id vel eò magis,
quod Confirmationem omnium privilegiorum, Immunita-
tum, Exemptionum, & Libertatum Inclis. PPus & Orddus.
in authentico tradi voluerit, ne quid amplius ad tanti be-
neficii cumulum addi posset.

Et quia Incliti. PPes. & Orddes. vicissim ad præstandum homagium se se obligarunt, in personâ Cæsarem, juramenti fidelitatis recipiendi causâ, huc venire initio constituisse; Sed periculosisimis hujus temporis in S. R. Imperio motib, nec non aliis gravissimis & arduis occupationibus intervenientibus, vicarias haç partes Serenissimo Saxoniæ Ducis demandasse. Etsi autem plures ponderis & momenti plenissima causa Sertatem Sm. movere poterant, ut tantæ molis provinciam deprecaretur: Fide tamen & obsequio, quo Cæsari, tanquam Capiti membrum, obstringitur, amicitiâ item & benevolentiâ, quibus vicinis hisce regionibus conjungitur, in considerationem adductis, difficilimæ huic Commissioni devotissime detulisse, & bono cum DEO Dresdâ, Residetrix suæ loco, in hanc Vrbem se se contulisse, Inclitos deinde PP. & Ordines adventus sui certiores fecisse, & ut frequentes convenire vellent, rogasse; Cui monito & invitationi, quod satis-fecerint & comparuerint, Sertatem Sm. singulares PPus & Orddus. agere gratias, velleq; tale eorum studium & promptitudinem Cæsari summiopere commendare, nihilq; omittere, quod ad pacem & tranquillitatem harum regionum constabiliendam pertinere viderit. Ad ea Benjamin Calo IC. supremi Officij, ut vocant, des Ober Amptis Vice-Cancellarius, Vir doctrinâ & humanitate insigni respondit:

Fideles & devotos PPes, ac Orddes. Vtriusq; Silesiæ à Serenissimo Principe Electore Sæ. R. Cæsiæ, Regæq; M. tis Commissario fulgentissimo Literas Credentiaz & Majestatis debitâ cum reverentiâ accepisse. Principio Sertati Sæ immortales ingentesq; agere gratias pro nunciata Cæsaris gratiâ, & pro Confirmatione omnium privilegiorum, immunitatum, exemptionum in Originali sibi exhibitâ. Intellexisse deinde,

deinde, quæ porro Cæsaris nomine postulata fuerint. Gratiissimis mentibus ineffabilem M^{tis} suæ has erga provincias mansuetudinem & curam plusquam paternam agnoscere, ardentissimisq^z votis precari Deum, ut prosperum fortunatumq^z Imperium Cæsari & gloriosam de hostibus victoriam clementer concedat. Quod item Sertas S^a. ab his terris tot insanda mala & pericula, quæ ceu Tantali saxum ipsis impendebant, pro virili amolita fuerit, & Cæsaris gratiam impenetrâit, plurimum se se e nomine Sertati S^a fideles & devotos PPes, & Orddes, debere confiteri, recipereq^z, tanti beneficij memoriam nullam unquam ex animis ipsorum deleturam oblivionem. Ipsum homagium quod attinet, quod Sertas S^a præfixum nunc sortiri exitum velit, ei PPes. & Ordes, debitâ cum obedientiâ se se submittere. Quibus amplissimus Præses à Schönberg subjecit: Etsi ad præstandum homagium juramentum solemne de more requiritur; Cæsarem tamen uberioris Gratiaz & Clementiaz testificandæ causâ PPus. & Orddus. illud remittere, acquieturum, si stipulatâ manu promittant, sancte & inviolabiliter ea se se observatuos, quæ insolemni Iurandi formulâ, anno cl. l. c xvi i. conceptâ, continentur: Simulq^z Conradum Gehe, Secretarium intimum, summorum virorum favorem fide & solertiâ sibi premeritum, eam prælegere jussit.

Finierat; moxq^z primi omnium Principes Lignicensis, Bregensis, & Munsterbergensis Sertatem Sm. osculo dextræ, manu datâ, venerati fuerunt. In idem juramentum ivit non manu tantum stipulatâ, sed conceptis verbis Illustris & Generofus Lib. Baro à Moltzan: BB. Promnitius & Schatzgotschius Principum felicia expta dextræ porrectione sunt fecuti; Legati insuper Ducatus Saganensis, Munsterber-

gensis cum districtu Franckensteinensi, Vratislavensi, &
Senatus Urbis Vratislaviensis.

Post illa D. Benjamin Calo iterum singularibus verbis
divinam Cæsaris mansuetudinem deprædicare, addereq;:
Bene recordari PPes. ac Orddes, quas reversales Sa. Cæia.
Mtas ab ipsis non ita pridem postulârit, caverent nempe, ta-
lem actum, quod solempne juramentum hâc vice non esset
præstituri, sed stipulatâ tantum manu fidelitatem promissuri,
neçp sibi Rom: Imperatori neque Successoribus aut posteris
suis ulli unquam fraudi aut præjudicio fore. Eâ de causâ tale
scriptum seu reversales Seretati Sæ. nunc exhibere, simulq;
obnixē rogare, ut studium & obsequium ipsorum imposte-
rum etiam Cæsari de meliori commendare, & commoda ha-
rum terrarum clementissimo suo favore provochere non gra-
vetur,

Huc usq; omnia ritè & bellè successerant; Colopho-
nem tam festo actui summo semper cum honore nominan-
dus mihi splendidissimus Præses à Schönberg imposuit: Se-
renissimo Do, Electori à Sa. Cæia. Regaq; Mre alia etiam ca-
pitula Incltis; PPus. & Orddus. proponenda, tradita fuisse:
Ea in scriptis Seretatem Sm ipsis offerre, atq; ut seriò & accura-
tè deliberentur, bonoq; Cæsaris concludantur, rogare.

A supremo Vtriusq; Silesiæ Officiario dem Oberambt
recepta fuere, Drq; Benjamin Calo studium & industriam
PPm. & Orddum:, ut quamprimum matura super ijs Con-
sultatio instituatur & decretum fiat, quod Seretati Sæ. exhibe-
ri possit, breviter est pollicitus; sed & Ipsamet Seretas Sa.
promptioris diligentiaz curæque impensioris provocandæ
causa, prædictum Supremum Officiarum allocuta est, eique
postulata Cæsaris etiam atq; etiam commendavit. Extrem-
ploq;

plorō omnia tormenta circum circa Vrbem in publicæ læti-
cæ signum explosa fuerunt.

Actui huic ob certum jus competentiæ Capitulum Vratislaviense interesse noluit: Sertati tamen Sæ. ad redditum in hospitium in conclavi fidelitatem præsttit. Idem fecerunt proximo ab Homagio die Abbates Vtriusque Silesiæ, Exempti vel status minores, Senatus Saganensis, Munsterbergensis, & Franckensteinensis. Ultimi omnium fuere Cives Vratislavenses sub dio ante Hospitium Sere^{tatis} Sæ. congregati, Generoso Domino Præside per fenestram perorante.

Dum in diligenter deliberandis & consultandis capitulis à Serte Sæ propositis PPm. & Orddm. studium servet totumq; est, varii à temerariis quibusdam sparsi fuere sermonculi, imprudentijs credulitate excepti, non solum Dresdæ, sed per Silesiam etiam atq; alibi; modò Sertatem Sm. in itinere ab hostibus Cæsar is fugatam, cæsam, modò Vratislavæ, ob obortam ibi seditionem, non intro missam; & quæ alia hujus sunt generis, de quibus Plautus Cicum suum non interduit. Sed paullò post splendor Veritatis harum fabularum nebulas dissipavit, nec latum unguem Sertas Sæ. à laudabili suâ expeditione amoveri potuit.

Hæc enim generosa Principum mens est, ut tam inanibus larvis & mormolycéis objectis minimè terreantur, sed in Virtutis studio & stadio uno rigore pergant. Cui mysterio pandendo Statuæ Mercurii apud Veteres non ex ligno aut terrâ, sed ex marmore, aut alia solidiori materiâ effigiabantur, nec quâvis formâ proletariâ, sed quadratâ solummodo vel cubicâ τετραγώνῳ, διὰ τὴν σερρότητα, ait Suidas Græcus auctor. Ignavum contra vulgus pulveris instar à vento agitat fertur, fluctuat, aures cœu flabellum adducit & diluit,

& ad-

verbis
lereq;
. Cæia,
pe, ra-
nessent
nissuri,
osteris
isâ tale
imulq;
nposte-
eda ha-
on gra-
lopho-
minan-
nit: Se-
iam ca-
fuisse:
accura-
e.
er Ambt
ustriam
js Con-
exhibe-
rtas Sæ.
ocandæ
t, eique
Extem-
ploq;

& ad strepitem ficalneum trepidat, ut non immerito vetus
ille sapiens dixerit: — — Quid non ignobile vulgus,

Quod vigilans sterite?

Mortua cui vita est propè jam vivo atq; videnti.

Circa idem tempus ex Castris Bethleimi Chaboris &
Marchionis Iegerndorffij, in finibus Moraviae harentium,
tubicines duo appulerunt cum literis PPus. & Orddus. in-
scriptis, minarum Æacidinarum plenis, quos, re prius cum
Sertate S^a communicatâ, paucis diebus post ad Suos remise-
runt, & quid responsi loco ipsis referre deberent, instruxe-
runt. Literarum ipsis traditarum exemplum Curiosus Le-
ctor infrâ inveniet.

Post plures demum confessus Idibus Ixbribus PPes. &
Orddes., quid super traditis sibi capitulis deliberasset, statu-
issent, Ser^{tati} S^a, in scripto obtulerunt, quod non multo post
Viennam per Cursorem Cæsari transmissum fuit.

Quibus omnibus feliciter & ex animi sententiâ, immor-
talî cum Cæsaris gloria, summaq; eum Serenissimi Electoris
laude, factis & confessis, Inclytis, PPus. & Orddus. magnifi-
centissimo prius epulo exceptis & valedictis, preciosissimis
etiam muneribus ultrò citrōq; datis & acceptis Sertas S^a. re-
cta Dresdam rediſſer, sed Ducatus duo Lauoriensis & Suid-
nicensis restabant in fidem recipiendi, qui certo privilegio
utuntur fruuntur, ut talis ceremonia nullâ aliâ in Urbe quam
vel Lauoriensi vel Suidnicensi fieri debeat. Illuc igitur cum
Sertas S^a. cum toto Comitatu Vracislaviâ se se transportasset,
honoratissimo Orddm. occursu excepta fuit, & xvii. Kl. xbris
Ipsis in arce frequentibus, Celsissimoq; Cæsaris Vicario thro-
no Cæsarea collocato, Generosus & Splendidissimus Dñs
Præses à Schönberg exorsus à veteri observantiâ certi Pri-
vilegiū

vilegii Vtricq; Ducatui indulti, multaq; de Sertatis Sæ. has erga terras singulari benevolentia, de temporibus tam creperis & dubiis, Sæ. Cæsæ. M^{tis} nomine, suscepta difficilimâ expeditione, quibus deniq; legibus homagium præstandam, & cur Reverales à Sertate Sæ. Orddus traditæ fuissent, præfatus, eum ferè in modū finiit, quo Vratislaviæ factum supra retulimus. Ad quæ N. à Pulsnitz, quem qui ob eximias ingenii dotes Musarum & Gratiarum pullum dixerit, non frustra sit, mirificâ planè suaviloquentiâ respondit: Quibus verbis Senatus Populusq; Rom. Augustum in theatrum venientem consalutavit: O bonum & æquum Principem! ijsdem fideles horum Ducatum Orddes. Sm. Cæs. M^{tum} jure meritoq; hodie posse alloqui: O bonum & æquum Cæsarem Ferdinandum II! Quid enim melius, quid æquius dici possit, quam quod post partam tam gloriosem ab hostibus vitoriam, & quietatem rigoris prætulerit, misericordiam iræ miscuerit, reisq; perduellionis ignoverit: quod Commissionem tanti momenti Principi tam placido & benigno detulerit: quod factam cum ipso conventionem clementissime confirmaret: Quod deniq; Sæ. Cæsia M^{tas} Sæ. diu noctuq; cogitet, quâ viâ ac ratione provinciæ hæc contra hostium irruptiones muniantur & defendantur: Hactenus

*Nulla salus bello, ——————
————— & melius fortuna dedisset
Orbe sub Eoo sedem, gelidâve sub Arcto,
Errantesq; domos. ——————*

*Nunc est ————— Pax optima rerum,
Quas homini novisse datum est, Pax una triumphis
Innumeris potior —————*

quam felicitatem nulli alii accepto referendam esse quam

Cæsar;

Cæsari; Solius ipsius benignitatem hoc otium fecisse Patriæ,
quam nulla ætas conticescat, nulla obscurabit oblivio.

Sed & Sertati Sæ, quæ lubens molestissimam hanc Commissionem in se suscepere, tam æquis conditionibus secum convenerit, ulteroꝝ pro impetranda apud Cæsarem Omnium privilegiorum, immunitatum, & libertatum confirmatione in Originali, reversalibus datis se se obligârit, qui condignas agant gratias, impares se confiteri Orddes, sed DEum, omnium benefactorum largissimum remuneratorem, calidissimis venerari votis, benedicat toti Illustriſſmæ Domui Saxonice,

Et Natis natorum, & qui nascentur ab illis.

Sertatem etiam Sm. in Reipub: Christianæ emolumenntum quam diutissimè salvam & in columem conservet.

Facto dicendi fine, prælectâꝝ Iurisjurandi religione, partim iuratum, partim stipulatâ tantum manu Sertati Sæ, fidelitas fuit promissa. Tribubus paullò post in area arcis congres sis, Sertate Sa de fenestrâ prospectante, ejus rei factâ est copia.

xv. Kl. xbris lavorio Sertas Sæ. movisset, sed ut subsistret Reformatio Sigilli & Confirmatio Cancellarii exegit, quibus & ipsis posterâ luce in melius redactis, novem die rum itineribus, quiete nonnunquam distinctis, per Goldbergam, Leobergam, Laubam, Gorlitum, Lobaviam, Burdissinum, Bischofsverdam, faustis semper gratulationibus Sertatem Sm. ex itinere advenientem Civibus & incolis officiosissimè excipientibus sana valensq; liquido cum auspicio v. Kl. Decemb. Dresdam rediit. Diesq; sequens religiosissimâ gratiarum actione DEO ter Opt. Max., Pacis & Concordiae unico Sequestro, nuncupatus fuit, qui post tam laudabile pumq; velle prosperum fortunatumq; perficere dederat.

S E C R Fürstent vnd
Stände in Ober: vnd Nieder-
Schlesien / wie Wir alhier auff
jzigen von der Röm: Reys: auch
in Ungern vnd Böhmen Königl:
Mayt: außgeschriebenem Fürstentag versamlet / Be-
kunden hiermit vnd bekennen / Daß Uns von dem
Fürsten aus Siebenbürgen / vnd Marggraff Johann
Georgen dem Eltern / durch einen Trompter zwey
offene / doch inwendig besiegelte Schreiben / wohl ein-
gehendigt worden / in welchen Wir eines vnd des
andern erinnert / vnd dasselbe in acht zuhalten / an-
ermahnet worden.

Nun wissen Wir von keinem andern König zu
Böhme / auch Obersten Herzog in Schlesien / als
die Röm: Reys: Mayt: dero Wir die Anno 1617.
geleistete Eydespflicht anjzo ernewert / Dero halben
nicht allein für Uns Rath gehalten / sondern auch
mit allerhöchstgedachter der Röm: Reys: vnd Königl:
Mayt: alhier in Breslau jziger zeit sich befindenden
hochansehenlichstem Commissario, dem Durchlauch-
tigsten / Hochgeborenen Fürsten vnd Herrn / Herrn

G 2   Johann

Johann Georgen / Herzogen zu Sachsen / Gülich /
 Cleve vñ Berg / des Heiligen Römischen Reichs Erz-
 marschalln vnd Chur Fürsten / Landgraffen in Dü-
 ringen / Marggraffen zu Meissen / vnd Burggraffen
 zu Magdeburg / Graffen zu der March vnd Ravens-
 bergk / Herrn zu Ravenstein / c. Wir schuldig *communio-*
cirt, Besinden aber / daß Wir bey allerhöchgedachter
 Ihrer Kays: vnd Königl: Mänt: getrewlich zuhal-
 ten / vnd bey derselben das eusserste daran zusetzen
 schuldig sein / Darumb Wir besagten Schreiben gar
 nichts *differiren* können / Sondern sie in *Originali* wi-
 derumb zurück zuschicken geursacht worden / dieses
 angebens / daß verhoffentlich Wir hinsüro mit der-
 gleichen verschonet bleiben werden / Allermassen Wir
 auch nichts weiters anzunehmen gesonnen.

Bekündlich ist Zeigern diß egenwertiges Rece-
 pisse ertheilt worden. Actum bey gehabten Fürsten-
 tage in Breslaw den 11. Novembris,

Anno 1621.

Ge Herrren Fürsten

vnd Stände in Ober: vnd Nie-
der Schlesien / haben der Gesell-
schafft / welche sich aus Schlesien
in Pragern begeben / vnd vor die-
sem zur Neß abgedanckt worden / an sie gethanes
schreiben wol empfangen / vnd daraus / daß Sie ihren
dritten theil des Soldes / deszwegen ihnen die Herren
Fürsten vnd Stände dero *Obligationes* eingestellet / an-
iho Martini abzuholen gemeinet / auch vmb sichern
Paß auff: vnd abzuziehen anhalten thun / zur gnüge
verstanden.

Ob nur wol hoch: vnd wolgedachte Herren
Fürsten vnd Stände sich zurück erinnern / was vor
diesem vor Patenta / vnd unter welchen Clausulen
dieselben ausgegangen / hierumb besagte Gesellschaft
sich solchen Solds vor sich verlustig gemacht / vnd
die *Obligationes* annulliret haben / So erklärten Sie sich
doch zum überfluss dohin / daß alle die / welche sich von
ihrem ihrem vorhaben swenden / vorigen Patenten
allerdings nachkommen / sich auch bei ihnen dessen
angeben / vnd sie genügsam / sinceren werden / sie die-
selben

selben laut abgegebener Obligationen, Fürstlich/Erbar/
vnd aufrichtig zahlen wollen / Wornach sie sich zu-
richten / Und ist Zeiger dessen dieser Schein / an statt
eines Recepisses ertheilet worden. Actum bey ge-
haltenem Fürstentag in Breslaw/
den 13. Novembris,
Anno 1621.

n

Erbar/
sich zu-
an statt
n ge-

16.3376 Ok

mc

ULB Halle
004 803 515

3

VD.17

Vc
3376